

„Gazeta a Militerilor”
Tipografia:
„RAZOVU, piata mare Nr. 22
Scria si nefericite la v. pri-
mes a Ma. asocierii n. a se
trimite.”
BIBLIOTECA DE...
Bra ovă, s. a. mare Nr. 22
Inscrite lai. vreme... in Vienna
monarhii Kaiser Maximilian & Valge-
Otto Maxim, enri Scholch, Alois
Bernad I. K. D. -ka. A. Oppel, J. Dem-
schberg in Bu. lapesta: A. F. Gold-
berger An on Massi Eclatam Bernat:
in Frankfurt: G. U. Danbe; in Nam-
burg: A. Steiner
Prevală inserțiunilor: o seriă
gaz. noadă pe o colônă 8 or.
si 80 or. Imbra pentru a pu-
blicare. Publ. ari. mai dese
supă tariz. și învoviz.
Re. lina pe pagina III. a
speră 10 or. v. a. s. s. 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIV.

„Gazeta” este în fă-care și
anunțurile pentru Anul Ungariei
Pe ună an 12 fl., pe se luni
6 fl., Pe trei luni 3 a
Pentru România și străinim: te:
Pe ună an 40 franci, pe se
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la tôte. of. iele
postale din intru și din a ară
și la ad. colectorilor.
ABONAMENTUL PENTRU BRAȘOV:
la administrațiune, piata mare
Nr. 22. etagiul I.: pe ună an
10 fl., pe se luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Cu datur: în
casă: Pe ună an 12 fl., pe
se luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună esemplar 6 or. v. a. s. a
15 bani.
Acătă abonamentele car. și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte

Nr. 33

Brașov, Luni, Marți 12 (24) Februarie

1891.

Brașov, 11 Februarie v.

In unele dintre numărósele adu-
nări ale Românilor din Ardeal
și Țera-ungurésca, cari au protes-
tat în contra proiectului de lege
pentru asilurile de copii, venind
vorba despre atitudinea Archierei-
loró nostri, s'a accentuat în de-
sebi dorința, de a vedé și pe Prea
Sânțiile-Loró luând în apărare
pe credinciosii atât de multú ne-
dreptățiți prin acestú proiectú de
lege.

Este vorba aici de-o datoriă
din cele mai sfinte a Archierei-
loró nostri, prin urmare se înțe-
legea de sine, ca ei să caute să
și-o împlinescă la timp. Decă cu
tôte aceste publicul românú e
atâtú de neliniștitú și de nedu-
meritú asupra atitudinei loró în
cestiunea Kișdedovurilor, cea mai
gravă din câte s'au ivitú până
acuma sub stăpânirea ungurésca,
causa este, că s'a convinsú, cumcă
de rândul acesta Archiereii noș-
tri au cădútú cu totulú din rolulú
ce l'au avutú la 1879 și la 1883
față cu proiectele de lege maghia-
risătóre de atunci.

La 1879, Archiereii noștri de
améndoué confesiunile au făcutú
remonstrațiuní la tronú și în urmă
au combătútú în camera magna-
ților tendințele de maghiarizare
ale proiectului de lege pentru in-
troducerea limbei maghiare în
școlele populare ca studiu abli-
gatorú.

La 1883 n'au mai făcutú re-
prezentățiuní la tronú, căci i-a
fostú terorizatú amarú Tisza Kal-
man, dér au făcutú reprezentățiuní
la dietă, ér în camera magnaților
numai unulú dintre Archierei și a
ridicatú glasulú în contra proie-
ctului de lege pentru școlele medii.

Se vede de aici, că opozițiunea
Archiereiloró nostri la 1883 a fostú
neasăménatú mai slabă, ca la 1879.

Ce a mai rămasú din ea astăđi,
la 1891?

Faptele vorbescú destulú de
elocuentú: la tronú, ca să remon-
streze până acuma nu s'au dusú,
vre-o reprezentațiune la dietă n'au
făcutú, nici nu s'au pusú în frun-
tea clerului și a poporului, pentru
ca să protesteze în numele bise-
ricei, care la noi este națională.

Mai multú încă. De unú anú
de ȓile se totú desbate și emen-
déză proiectulú de lege pentru
Kișdedovuri. Dér pretins'au Ar-
chiereii noștri, cari reprezintă trei
milióné de locuitorí ai statului, ca
să fiă ascultate și părerile lorú
intr'o cestiune atât de importantă?

Noi scimú, că în ancheta mi-
nisterială, care a desbătútú mai
întăiu proiectulú de lege pentru
Kișdedovuri, Metropoliile române
n'au fostú de locú reprezentate și
că în această cestiune Episcopiile
nóstre au fostú pe deplinú igno-
rate din partea ministrului Csaky.

Ni-se pune însă în perspectivă,
că Archiereii noștri se vorú înfă-
țișa de astă-dată celú puținú în
camera magnaților, ca să se pro-
nunțe în numele bisericei române.
Dér este óre destulú cu atăta?
Potú să dică Prea Sânțiile Loró,
că și-au împlinitú astfelú datoria
sfântă față cu biserica și cu nați-
unea română? Potú să dică, că
au făcutú totú ce li-a statú în pu-
tință spre a zădărnicí planurile
cele atâtú de periculoșe ale adver-
sariloró noștri?

Protestú în contra Kișdedovurilor.

(Telegramă part. a „Gaz. Trans.”)

Teaca, 22 Februarie. Românii
alegători în conferența din 21 Fe-
bruarie, conformú convocărei, s'au
constituitú în unú clubú electoralú
pe unú periodú de 5 ani. Apoi
după multe vorbirí serioșe și pē-
trundētóre, s'a primitú o resolu-

țiune, prin care protestéză susú
și tare în contra proiectului de
lege pentru asilele de copii. Pre-
sențiau fostú peste așteptare multí.
Entusiasmulú pentru causă a fostú
mare; ordinea esemplară. Proto-
colulú ședinței urméză. Protopre-
torele, împreună cu unú adjunctú,
a fostú de față.

Gregoriu Viteazu, Simionú Angurí,
Ioanú Moldovanú, Petru Rusu, Alec-
sandru Barbulescu, Lazarú Stupineanu.

Adunarea alegătorilor români în Băsești.

În 14 Februarie st. n. s'a ținutú și
în cercul electoralú Sălagiu-Cehú con-
ferență în cauza proiectului de lege des-
pre asilele de copii. Multime de poporú,
în numărú de peste 8—900 de prin tôte
comunele aparținētóre acestui cercú, în
frunte cu preoții și învățătorii loró, s'au
adunatú în Băsești la casa ospitală a
d-lui George Popú, pentru ca să și facă
și ei datorița de buní cetățeni și să
protesteze solemnú în contra vătémării
comise priu nenorocitulú proiectú. Poliția
a fostú reprezentată prin domnulú Z.
Kiss László pretorú în Cehú.

La propunerea d-lui G. Popú s'a
alesú mai întâi ca președinte d-lú Ioanú
Vasvári, preotú în Băseștulú de susú, ér
ca notari d-nii Demetriu Suciu, avocatú
în Cehú și Emiliu Branú, preotú în Biusa.
După acestea d-lú președinte ocupându-și
loculú, în termíní scurți, dér mēduoși
arată motivulú, pentru care a fostú de
lipsă să ne adunămú la statú și schițéză
intențiunea guvernului de a ne maghia-
riza. Iată! — ȓise d-lú președinte, până
unde mergú cu cutezanța! Se virá în
sanctuarulú familiei și voescu a smulge
dela sînulú maicei pe drăgálașulú copilú,
care abia a apucatú a gângăvi câteva cu-
vinte în dulcea noastră limbă, să-lú deé
în grija unoró crescētóre străine de totú
ce e românésou! E timpulú supremú
decí, să ne ridicămú și noi glasulú în contra
acestei încercări cutezătóre și să pro-
testămú. (Protestămú!)

Rugândú apoi pe alegători, să fiă

cu atențiune, declară conferența de des-
chisă.

După acestea luă cuvântulú d-nulú
Georgiu Popú, care printr'unú discursú
rostitú în limbagiu popularú, arată situa-
țiunea noastră de față și din trecutú. Mē
voiu încerca să schițéz pe scurtú cu-
prinsulú acestui discursú:

Onorați alegători și iubiți frați Ro-
mâni! Bine ați venitú cu ajutorulú lui
Dumneȓeu; Vē mulțamesou cu dragoste
frățescă, că și acum, ca totdeuna, de
câte ori mi-am îndreptatú graiulú oătrú
D-vóstré, m'afi ascultatú, și în capú de
ernă și frigú mare V'afi înfățișatú în
numérú așa frumosú. Vē salutú de nou
și bunulú Dumneȓeu să binecuvinte cu
resultatú îmbucurătorú sfatulú și oste-
nelele nóstre.

Au trecutú ani, de când amú fostú
adunați în sfatú în loculú acesta; de
atunci multe s'au întâmplatú în lume și
în țérá, durere însă, că nimioú nu s'a
făcutú despre ce să ne putemú bucura
și noi, din contrá, soimú cu toții și sim-
țimú ȓilnicú greutățile aproape nesupor-
tabile ca cetățeni, ba pe lângă acestea
noi Românii mai suntemú ȓi de ȓi ame-
nintați chiar în esistența noastră națio-
nală, din care causă nu avemú liniște,
nu avemú ȓi bună; dér bunú este Dum-
neȓeu, va da elú pe o cale séu pe alta
sfrșițú și suferințeloró nóstre. Ca să
ajungemú însă la mai bine, datori sun-
temú a ne îngriji și a munci, ca să ne
croimú o stare, o viétá mai bună. Din
astă causă v'amú chámătatú inibițiloró
frați la sfatú pe ȓina de aȓi. Dér ca să
ne putemú sfătui, înainte de tôte trebuie
să cunóscemú relele, cari ne bántue, să
le numimú cu numele și să cercámú
vindecarea lorú.

După acestea vorbitorulú arată, cari
suntú cauzele acestoró rele, de cari su-
fere poporulú nostru. Causa fundamen-
tală a releloró o gásece în politica
scálciată a guvernului. Nu vré să atingă
evenimentele din 1848—9 și nu vré să
vorbescú nici despre absolutismulú din
deceniulú aniloró 50, dér cu tôte acestea
constatezú — ȓice vorbitorulú — că noi

FOILETONULÚ „GAZ. TRANS.”

(2)

Viscolulú.

Novelă de Alex. Puskin, trad. de Ucu Paolo

Tótá ȓua Vladimírú avú de lucru.
Desú de dimineța visitá pe preotulú din
Șadrino. Cu óre-care ostenelá reuși să
se înțelegá cu elú. Apoi plecá să-și caute
martorí de cununá printre proprietarii
din vecinătate. Mai întâiu i-se incredință
unui fostú sergentú-cornetú cu numele
Dravin, cam în etate de 40 de ani, care
cu plăcere primi. Casulú acesta, ȓise
elú, îi aduce aminte de timpurile și aven-
turile trecute.

Elú înduplecă pe Vladimírú să ré-
mână la dēnsulú și să pránzescá la elú;
ilú asigurá, că nu-i va fi greu a găsi pe
ceilați doi martorí. Și într'adevărú, ín-
datá după máncaare apărú geometrulú
Schmist, care purta pinteii și barbá,
dimpreună cu fiulú căpitanului poliției,
unú june de 16 ani, care tocmai se ín-
rolase la ulani. Ei nu numai că pri-
mirá invitarea lui Vladimírú, ci îi de-
clarará chiar cu jurámētulú că vorú fi
gata a-și jertfi și viétá pentru elú. Vla-
dimírú îi îmbrățișá cu bucuria și se ín-

tórse acasă, pentru ca să facá celelalte
pregătiri.

Se întunecase deja de multú. Vladi-
mirú trimise pe credinciosulú séu vizitiu
Tereska cu sania cu trei cai la Nienaradovo,
apoi porunci să i-se pregētescá o sania
cu unú calú și plecá singurú fără vizitiu
la Șadrino, unde trebuia să sosescá Mari-
óra lui. Elú cunoscea drumulú și soia, că
până acolo îi trebuiescú cam 20 minute.

Dér abia ajunse Vladimírú în câmpú,
când se ridicá unú vētú și o furtună
așa de grozavá încătú nu mai puté vedé
mai nimicú. Intr'o clipită pierdú dru-
mulú, totú ținutulú jurú împrejurú dis-
părú într'o negurá desá și galbuiá, prin
care strábătuiú fulgii de zăpadá. Ce-
rulú și pământulú páreau, că s'au onto-
pitú într'una. Vladimírú observá, că s'a
rătécitú pe câmpú și în zadarú căuta
drumulú. Calulú séu mergea orbișú ín-
ainte și-lú ducea când printr'unú stratú
grosú de zăpadá, când ilú arunca într'o
grópá; sania în totú momentulú să rē-
turna. Unica grijá a lui Vladimírú era,
ca nu cumva să pérdá direcțiunea cea
adevērátá. Dér i-se párea, că a trecutú
mai bine de o jumétate de órá și elú
încá nu ajunsese în păduricea de lângá

Șadrino. Încá ȓece minute — dér pá-
duricea totú nu se zărea. Viscolulú nu
se liniști și cerulú nu vrú să se înseni-
neze. Calulú séu începú să ostenescá și
lui însuși îi curgeau sudorile, cu tôte că
mai în fă-care minutú se cufunda până
la brēu în zăpadá.

În fine se convinse, că a luatú o di-
recțiune greșitá. Opri sania și începú
sése gândescá și să chibzuiescá cum să
iessá din pozițiunea acésta. Elú credea,
că trebuie să o ia la drépta. Și acésta
o și făcú. Calulú séu abia să mai puté
mișca din locú.

Era mai bine de-o órá de când se
afla pe drumú, Șadrino nu putea fi
departe. Elú merse mereu înainte, însă
câmpulú párea că e nemárginitú. Nu
mai aveau stírșitú troenii de zăpadá și
gropile, în fă-care momentú se resturna
sania, și în fiecare momentú trebuia să
o ridice. Timpulú trecea și Vladimírú
începú să se neliniștescá seriosú.

În fine zări în depártare unú punct
negru. Vladimírú porni spre elú. Apro-
piându-se de punctulú acela, văȓú că e
o pădure. „Mulțamesou lui Dumneȓeu”,
iși gândi elú, „căci acum nu mai e departe.”
Merse până la marginea pădurea, în spe-
ranță, că séu va găsi drumulú cunoscutú,

séu va puté încunjura pădurea Șadrino
se afla tocmai în dosulú pădurei. Elú
gási iute drumulú și intrá în pădure.
Aici nu'lú puté ajunge viscolulú; drumulú
era netedú, calulú călca mai repede și
Vladimírú érăși se liniști.

Merse totú mai departe, totú mai
departe dér nici urmă de Șadrino. Chiar
și pădurea să párea că nu mai are ca-
pētú. Cu spaimá descoperi acum Vladi-
mirú, că elú a intratú într'o pădure cu
totulú necunoscutá. Desperarea 'lú co-
pleși. Începú să batá calulú; sérmanulú
animalú mergea în tropú, dér în curēnd
érăși se osteni și după unú pátrarú de
órá abia se mai puté mișca în pasú, cu
tôte strábduințele nenorocitulú Vladimírú.

Încetulú cu încetulú se luminá pá-
durea și Vladimírú ajunse érăși la locú
deschisú — dér Șadrino totú nu se vedé
Trebuia să fiá pe la mieȓulú nopții. Lui
Vladimírú îi curgeau lacrimile; elú merse
pe nimerite înainte. Intr'aceia se liniști
viscolulú și norii dispărurá; unú șesú
întinsú, unú covorú albú undulatú se
aratá priviriloró sale. Nóptea era destulú
de luminósá. Intr'o depártare óre-care
zări unú sătulețú, care consta diu 5—6
curți. Vladimírú plecá într'acolo. L

Românii în cei 10 ani de absolutism nemțesc am progresat mai mult de câtă înainte de absolutism sub constituția maghiară în 100 de ani și de atunci până astăzi. Și anume, ni-s-au restituit amb-le metropolii ni-s-au fundat două episcopii, ni-s-au ridicat școle, ni-s-au aplicat la dirigătorii fii de ai națiunii noastre, ne-am folosit de dulcea noastră limbă română la toate deregătorile. Peste tot ni s-au împărțit colacii, cum dice Românul, cu drept și dreptate, la o formă și după credință. Să vedem însă cum suntem guvernați sub așa numita eră constituțională maghiară dela anii 1860 până în ziua de astăzi. Adecă într-ună lungă șir de peste 30 de ani

În o țară constituțională locuitorii se guvernează prin legi alcătuite prin deputați aleși liber prin locuitori; așa ar fi să fie și la noi. Pentru pildă noi, trei milioane de Români, în înțeleșul legilor am fi în drept să alegem încă o sută de deputați, dăr D-Voștră, cari stăud uniți în cugete și fapte v'af alesu deputat național în 3 rânduri, sciiți și cunosești cu câte greutate se alege un deputat, din cauză, că libertatea alegerei la noi numai pe hârtia este scrisă, în realitate însă nu există. Astfel de abia au fost de-odată în dieta țerei până la 25 deputați, în anii 1867, la dieta de încoronare.

În anii aceia însă șovinismul maghiar era încă copil mic; astăzi însă este voinic, a crescut mare și tare și predomină toate gândirile și toate faptele lor începând dela ministru-președinte, până la cismarul din Basesci, cu excepțiunea unui singur Maghiar, a valorosului și curajosului deputat din Caransebeș, Ludovic Mocsary. (Să trăescă!)

După acestea vorbitorul explică pentru popor, ce însemnă cuvântul „șovinism”? Trece apoi la așa numita „idea de stat maghiar”, ală căreia scopu nu este cel de pretextat de politici unguți, deorece nici-odată — dice vorbitorul — nu s'au găsit între noi Români indiviți infideli patriei; noi n'am pactat cu dușmanii patriei, nici cu Turcii, nici nu Boemii, nici în 1849 nu noi am chemat în țară pe Ruși, oi dintre Maghiari s'au găsit indiviți, cari pentru scopurile lor egoistice au pactat și cu Turcii și cu Nemții, și au chemat și pe Ruși în țară. Scopul meschin, ne vedit ală maximei „idea de stat maghiar” este șovinismul cel mai cras, este negațiunea de a exista a totu ce nu este național maghiar. Guvernul maghiar și societatea cultă maghiară, predomină de această idea, își îndreptă faptele într-ună acolo, să nimicescă

și să transforme totu ce nu este maghiar într-o națiune unică și mare, maghiară, adecă și pe noi Români să ne facă maghiari. (Nu vrem! Protestăm!) O astfel de „idea de stat maghiar” noi nu o primim și protestăm în contra ei. (Protestăm! Protestăm!)

Și acum, pentru dovedirea celorlă dize în decursul a-estei vorbiri, să vă enumeră câteva din cele mai de căpetenia, dintre legile și faptele guvernului maghiar. (Să audim!)

Nu ne lasă să ne alegem deputați. (Așa este!) În țera Ardélului, cu toate că este unită cu Ungaria, ține în putere o lege nedreptă, după care din comunele române abia esu 3 sau 4 alegători (Așa este!), apoi la alegere de deputat nu se îndestulesce, că în contra legii lasă cursu liber a corumpe, a cumpăra sufl-tele cele slabe cu bani și cu beături; — până când eu ca candidat ală d voștră nu cutezam să vă imbiu cu un pahar de beatură sau cu o bucată de pâne — ci permite, cum sciiți și D-vostră, ca contrarii să banchetue liberu, să vină și să corumpă cu bani pe față. Pentru ei legea nu este ca să o țină, ci este nu mai ca să o potă folosi în contra noastră. Apoi sciiți și aceea, că după ce pe bravi alegători din cercul nostru nu i-a putut nici corumpe, nici intimida, sub numirea de păzitori bunei ordine ni a pus în cale gendarmii. 120 la număr, adunați din 5 comitate vecine, a mai ținut gata sub arme un batalion de cătane totu în contra noastră, a cetățenilor pacnici, cari nimic nu voiau alta, decât să ne folosim de dreptul nostru constituțional de a ne alege liberu pe deputatul nostru la dieta țerei. (Așa a fost.)

E! și apoi ce s'a întâmplat la noi în acestu cercu, se întâmplă în totă țera acăsa, unde sunt alegători nemaghiari; și prin frădelagea și volnicia guvernului astăzi am ajuns de în dieta țerei nu avem nici un deputat național român, care să-și potă ridica graiul, să ne apere pe noi și dreptatea noastră. Astăzi nu avem altu dreptu, decât ca în adunări de alegători, cum este asta a noastră, să ne sfătuim și să protestăm în contra faptelor guvernului, cari sunt în contra legilor.

[Va urma.]

CRONICA POLITICĂ.

Conflictul între împăratul Wilhelm și prințul Bismark ia din zi în zi mai mari dimensiuni. Lămbagiul folioru bismarkiane devine totu mai violentu, ele critică aspru faptele și atitudinea guvernului și dau mereu a se cunoșce, că de când Bismark nu mai conduce politica germană, toate mergu

mai rău și anapoda. Acum au început a se ocupa de acestu conflict și foile din Londra. Ziarul ministerial „Morning Post” și „Times” părtinesc hotărît pe împăratul și pe cancelarul Caprivi. „Morning Post” dice, că chiar și Bismark trebuie să asculte de marea lege socială, care declară, că nimeni nu este absolut necesar pentru bunăstarea statului. Dacă conducerea afacerilor statului în Germania ar fi datu semne de slăbiciune, reintrocerea principelui Bismark ar fi fostu numai o cestiune de luni de zile. Împăratul Wilhelm este însă tare în sine însuși ca și în consiliarii săi. Nici un fel de nemulțămire n'ar pută să schimbe politica ce a promisă, că o va urmări. De aceea nisui țele principelui Bismark, de a forța reintrocerea sa în oficiu, ar pută să provoace numai o catastrofă. Fără-care amic ală Germaniei trebuie să dorască, ca principelul Bismark să se lase de-o certy, în care el nu potă nimic câștiga dăr potă perde multu. „Times” sperază, că principelul Bismark va ajunge la cunoșcința, că este un bărbat preamare, decâtu ca să găsească plăcere a se certa prin diare mereu cu împăratul sau ori cu cancelarul acestuia. Mărimea adevărată a carierei sale de mai înainte, îi interdice lui ceea ce altor bărbai le-ar fi cu putință. Dacă însă îl silește conșcința de a critica faptele guvernului, să facă a fi alesu în parlament și aici să formeze o opozițiune parlamentară. Acele foi franceze, cari vorbesc despre conflictul principelui Bismark cu curtea împărătescă germană și cu guvernul imperialu, iau asemenea parte pentru împăratul Wilhelm în contra lui Bismark.

Ziarul alsacian „L'Express” publica următoarele amănunte asupra familiei lui Bismark:

Tocmai am avut o convorbire cu persună din jurul principelui Bismark. Se pare că membrii familiei nu aprobă într-ună măsură de opozițiune, pe care cancelarul l'a pornit în contra actualului cancelar, D-lui de Caprivi și în contra guvernului lui Wilhelm II. Înverșunarea crescândă a principelui le inspiră temeri seriose pentru sănătatea lui, ei credu de asemenea, ca eminentă o acțiune judecătorească din partea presidentului tribunalului. Conte Herbert regretă publicitatea ce o dă 'atâ-său recriminațiunilor sale, și se teme de discreditul în care potă să cadă șefu' familiei în urma polemiei dintre diare. La începutul lunei Dec. a. t. s'a ținut într-ună hotelu din Erfurt o întrunire secretă între fii principelui Bismark contele Herbert și contele Wilhelm, apoi contele Rantzon ginerile său

și doctorul Schweninger, în care s'a decisu ca contele Herbert să stăruască pe lângă principelul Bismark, ca să înceteze cu recriminările sale în contra împăratului. Conte Herbert a și plecat spre acestu scop la Friedrichsruhe, nu a isbitu însă de locu a-lă îndupleca pe părintele său.

Ex cancelarul nu voiesce să părăsească atitudinea sa de până acum; elu refuză de a se supune și la or-ce îndemnare elu răspunde: „Așteptu pe procurorul regelui, nu mă tem de el!”

SURTELE PILEI.

O nouă ordinațiune a ministrului Csaky. Ministrul ungurescu de culte și instrucțiune publică Albin Csaky a datu o nouă ordinațiune, în scopul de a îngreuna și mai multu existența școlilor noastre confessionale. Anume, ca provocare la articulu de lege XXXVIII, § 123 și 141 din 1868, ministrul opresce de a mai uni postul de preot cu postul de învățator. A observatu adecă ministrul, că la anumite școle confessionale, preoții funcționează și ca învățatori. Luorul acesta, pe care și confesiunile numai de nevoi, l'au făcutu, ministrul nu-lă mai potă suferi și de aceea ordonă autorităților superioare bisericesci, ca în viitor să nu mai unescă postul de preot cu postul de învățator, er unde aceste două posturi sunt unite, să se despartă și se aplice învățatori calificați. În casuri excepționale însă, ministrul — la cererea autorităților superioare bisericesci declară, că e aplicat din când în când să perm tă și preotului fără diplomă de calificațiune, ca să înlocuească pe învățatoru pentru unu timpu provisoriu.

Liga culturală. Cetim în ziarul „Românul”, că trupa dramatică română dela teatrul național din Bucuresci, va da o reprezentațiune teatrală în folosul Ligei pentru unitatea culturală a Românilor. Se va juca „Fântâna Blanduziei”, dramă de Vasile Alexandri.

Advocați români. Pe teritoriul camerei advocațiale din Timișoara, de care se ține: Timișoara, Becherecul-mare, Panciova, Biserica-albă, Lugos și Caransebeș. După cum scrie „Gaz. Pop.” se află în totalu 230 de advocați, er candidați advocațiali 67. Dintre aceștia sunt advocați români următorii: Atanasie Alexi, Georgiu Ardeleanu, Georgiu Ioanovicu, Dr. Aur. Munteanu, Dr. Cornelu Nicora, Paulu Rotariu și Emanuilu Ungureanu toți în Timișoara. — Coriolanu Brediceanu, Dr. Georgiu Dobrinu, Titu Hațegu, Dr. Ioanu Majoru, Geor-

coliba cea dintăiu sări din sania și bătă la o ferăstră. După câte-va momente se deschiseră obloanele de lemn ale ferestrei și unu bătrănu își scoase căruntul sau capu pe ferăstră.

„Ce potesci?”

„Mai e multă până la Șadrino?”

„Până la Șadrino?”

„Da, da; mai e multă?”

„Nu e departe; cam de ce vărste?”

Audendă Vladimiru acăsa, își smulse părul și rămase nemișcatu ca și unu osendit la môte.

„Și de unde vii tu? continuă bătrănul.

Vladimiru nu avu curajul, să spună adevărul.

„Ascultă, moșule”, dice elu, „pot să-mi dai cai și să mă conduci până la Șadrino?”

„Ce spui tu de cai?” răspunde țeranul; „eu n'am nici unu.”

„Poti celu puțin să-mi aduci o căleuză? Ii voi da câtă va cere.”

„Așteptă”, răspunde moșul, închișendă erăși ferăstră; „îți voi trimite pe fiul meu, care te va conduce.”

Vladimiru așteptă. Nu treouse o minută și erăși încep să bată în ferăstră. Obloanele se deschiseră din nou și capul căruntu er apăr.

„Ce voesci?”

„Voiu pe fiul tău.”

„Acela vine îndată. Își trage cismele. Pote ț-e frig; vino înăuntru și te încăldește.”

„Nu, își mulțămesc, trimite numai iute pe fiul tău.”

Ușa scârții. Unu flăcău armat cu o măciucă de stejaru eși din casă și pși înainte, când arătându drumul, când căutându-l prin zăpadă.

„Câte căsuru sunt?” întrebă Vladimiru.

„Îndată se va crepa de diună”, răspunde țeranul flăcău.

Vladimiru nu mai dice nici o vorbă. Cocosii cântau și se lumina de diună când ajunseră în Șadrino. Biserica era închisă. Vladimiru plăti călăuzei și se duse în casa preotului. Nu se vedea nici o sania cu trei cai și ce scire îl aștepta!

(Va urma.)

Din istoria munților apuseni.

(Urmarea 17)

În una acestui raportu, Guvernul a ordonat o comisiă investigatoare și totodată milițiă pentru asistență.

Etă ordinul:

7327/1848.

Abrudbányai tanácsnak. — E nemes Tanácsnak jelen hó 4 dik napjáról a királyi kormányzékhez, nem különben nemes Alsó Fejér vármegye főispánjához tett s ez által folyó hó 7-ikéről kelt ajánló felirata mellett ide felterjesztett hivatalos jelentéseiből s azokhoz mellékelt adatokból kitetszőleg oly jelei mutatkoznak azon városban és a szomszéd helységekben az oláh nép közti ingó bujtogatásoknak és véres kitörésre fájulható mozgalmaknak, melyek a királyi Kormányzék figyelmét fölhivták komoly intézkedésekre, minél fogva megtaláltatt innen mai napról a tartománybeli Főhadiparancsnok ő nagyméltósága, hogy mivel innen egy század katonaság a Mihályfalván a helységbeli lakosokkal történt összecsapásban részesült székely katonák felváltására már elment, azon székely katonákból e nemes Tanács által kívánt 200: kétszáz számu csapatok Abrudbányára rendelni és azt az innen oda kinevezett biztosok által netalán kívántató segítség adására utasítani ne terheltekk; egyszersmind pedig a felterjesztett bujtogatásoknak körülményes kinyomozására szükségesnek találta a királyi Kormányzék biztosokat nevezni ki főkormányi tanácsos Kozma Pál, titoknak Némethi János és zalatnai kamarai igazgató bánya-tanácsos Nemesgyei János személyekben oly rendelettel, hogy a nevezett főkormányi tanácsos és titoknak Abrudbányára inuen

rögtön menjenek ki és utjokban az alsó-fejérmegyei főispánnal az Abrudbányára átszállítandó katonaság iránt értekezvén, nem különben maguk mellé egy kerületi tisztviselőt rendeltetvén, továbbá a fennebb említett zalatnai kamarai igazgató és bánya tanácsost is a bizottmányhoz csatolván ugye e nemes Tanácssal is egyetértésbe tevén magukat. a feljelentett és a fenn idézett hivatalos jelentésekben s záratékaikkal külső bujtogatási körülményeket pontosan nyomozzák ki és azokból kivilágító dolgoknak tökéletesen járjanak végére. — munkálkodásuk rendén az odarendelt katonaság segítségét is, a mennyiben szükséges lenne, használván s végre minél gyorsabban bevégezendő munkájukat véleményök hozzáadásával ide felterjesztendvén. Mely végre az elől érdekelni hivatalos jelentések záratékaikkal együtt az elől irt főkormányi tanácsnak átadattak. M k-ről is e nemes tanács oly rendelettel biztosítotték hogy a fennebb kinevezett biztosok iránt minden szükséges segedelemmel lenni s a kiszálandó katonaság jó moddall elhelyeztetéséről korán gondoskodni el ne mulaszták. — Kolozsvártt, junius 9-én 1848. Fekete m. k.

Kivül:

7327/1848.

A benn irtaknak az Abrudbányán s környékében mutatkozó bujtogatások és mozgalmak szorgos kinyomozása iránt. Kolozsvártt, junius 9-én 1848. Süggős. 6/9 látta Sala m. p. Adki Telesky m p. 6/9.

giu Murariu, Iuonă Nedelcu, Iuliu Popoviciu, Nicolai Prosteanu, Constantin Radulescu, Fabiu Rezeiu și Dimitrie Selegian în Lugoșu. — Ladislau Bordașu, Florișu Bozganu și Teodoru Radu în Caransebeșu. — Ioană Budințianu, Dr. Aurel Oprea și Iuliu Petricu în Bogya. — Iulu Catrusca și Petru Calcunariu în Orșova. — Antoniu Crenianu, Georgiu Nedelcu, Vladimiru Spătariu în Verșețu. — Iuonă Lepa, Boldisaru Munteanu și Ilie Trăilă în Oravița. — Zenobiu Bordanu și Dionisie Pascutiu în Făgetu. — Constantin Lazaru în Recașu. — Georgiu Lazaru în Vinga. — Dr. Pompiliu Lemenyi și Petru Tisu în Panciova. — Dr. Aurel Novacu și Iuonă M. Roșiu în Biserica-albă. — Vasilie Popu în Aradul-nou. — Vincențiu Popu în Zsebely. — Dr. Lazaru Severu Simonu în Ciacova. Cu totul 44. Candidații advocațiali români sunt 12.

Medic români în Clușu. Ni-se scrie: D-lu Dr. Ioană Comșia, asistentu la universitatea din Clușu, lângă prof. de psihatria Dr. Lechner, unul dintre medicii cei mai calificați de aici, câștigându-și diploma cu multă și laudabilă diligență, este stabilitu definitiv în Clușu. Locuiesce în Strada Monasturului din afară, Nru 222. Ordinează în ziua-care și dela 3½—5½ ore d. p. Această scire cu atât este mai imbușurătoare pentru noi Români, cu cât de prezentu nu este altu medicu român în Clușu, și și densulu mai multu la stăruința Românilor din Clușu s'a decisu a se aședa stabilu aici. Ii dorim cele mai bune succese pe această carieră frumoasă!

In comitatul Ciucului, după cum se vede din raportul comitetului administrativ, se află cu totul 34 de societăți de binefacere. Băile au fost în anul trecut mai bine cercetate, ca în anul de mai înainte; anume s'au sporit vizitatorii băilor dela Borsecu cu 98, dela Tușnadu cu 264, dela Iacobfalău cu 13. Incendiuri s'au ivit 17, pricinindu o pagubă de 10,216 fl. 50 cr. Pașaporturi pentru România s'au dat pe câte 15 zile 94, er pe câte unu an 1329. Din darea directă, de 255,448 fl., nu numai că nu a rămasu nici o restanță, ci s'au plătit în plus 4040 fl., din darea militară însă a rămasu cu finea anului o restanță de 4252 fl.

Promovat. Din Clușu ni-se scrie, că d-lu Georgiu Popescu din Juculu inferior, depunându rigurosele cu distincțiune, a fostu promovatu în ziua de 21 Februarie, la gradul de doctoru în drepturi.

Pentru arme spre înarmarea gardei naționale orășenești, magistratul orășeneșu a suplicatu la guvernul numai în 5 Septemvre 1848. Guvernul sub Nr. 10,571 a transpusu suplica comisarului ministerialu Br. Vay.

E deoc evidentu că Balint n'a pututu fi prinsu în 29 Maiu 48 în Abrudu pe stradă, prin garda națională, ce încă nu esista.

Istoriculu era datoru a cerceta în arhivulu statului tote actele și să se convingă: fost'a Balint și Moga judecatu, seu a fostu numai în arestu preventiv, precum fu Varga Catalina, în urmă Ianu sub cunoscutulu pretestu: „bujtogatou agitatoru“.

Popa Balint și Moga fuseră numai în luna lui Septemvre transportați la Aiudu, fără respectu, că Balint era bolnav.

Dovadă rescriptulu guvernialu: 10571/1848.

Abrudbánya városa főbiránjának. — Noha a királyi kormányzék idején kisasszonyhava 19-ről 9012 szám alatt tett azon rendeletét, hogy bujtogatásokért letartóztatott Verespataki görög egyesült lelkész Bálint Simon és offenbányai jegyző Moga Iósef abrudbányai fogságukból alsó Fejér megye tömlözésébe Nagy Enyedre

Corespondență între tinerimea universitară din Bucuresci și Budapesta.

Cetimă în „Egyetértés“: „Audiendă de mișcarea tinerimei române, unu colaboratoru alu „Fóiei universitare“ (Egyetemi Lapok) a adresatu o epistolă unui studentu universitaru, care în cercurile studenților din Bucuresci joca unu rol mare, cu acea provocare (felszólítás) ca din Memorandulu ce se va răspândi în tota Europa de către tinerime, să mijlocesca a se trimite unu esemplaru numitei foi și prin acești tinerimei maghiare. La provocarea acești, studentulu universitaru român a răspunsu prin o epistolă interesantă. Cuvintele sale revarsă o lumină caracteristică asupra întregii publicațiuni române. Intre altele cetimă în epistola din cesțiune următoarele:

„Profitându de ocaziune, Te asigură, că mișcarea noastră nu e așa numită iredentă, cu atât mai puțin antimaghiară. La noi se regretă, că bărbații maghiari de stat făcu imposibilă apropierea între națiunea maghiară și română. Nu e deci poporul maghiaru și statulu maghiaru contrarulu cu care luptăm; inimicul comunu alu Românilor și alu Maghiarilor sunt acele elemente străine, cari ațită poporul maghiaru în contra fraților noștri și sub titulu ideii naționale împinge opiniunea publică maghiară spre o politică necocotită. Noi bine șim, că matadorii șovinismului și adeverații agitatori nu sunt Maghiarii, ci renegații; bărbaților maghiari de stat li s'arū conveni numai imputarea, că densii din oportunismu nu împedecă nefericitul curentu și stăruiesc pe lângă o politică care ne ramintesce izolarea poporului maghiaru din timpurile dinainte de resbelulu lui ultimū cu Turcii. Precum Turcii nu au pututu să se impace cu gândulu, că trebuie se abdică de pozițiunea lor privilegiată, întocmai și nobilimea mică maghiară așa numită „gentry“, nu pōte suporta ideea, că trăim în timpul adevăratei democrații. Și agitatorii abuzază de slăbiciunea acești a adeveraților Maghiari, ca să-i ațite în contra cetățenilor lor. — În epistola sa speră, că se voru afla în siuul tinerimei maghiare de aceia, cari mai curēndu ori mai tārdu voru lua pozițiune față cu acestu fatalu curentu...“

In o a doua epistolă, tinerulu român, între altele răspunde următoarele: „La totă întâmplarea e claru, că mișcarea noastră nu e îndreptată în contra statului maghiaru și mai vērtoșu nu în contra poporului maghiaru. Aici e de întelesu însă statulu maghiaru poliglott

și acelu popor maghiaru, care e tolerantu și care nu voese să și impună cu forța limba sa altora. Noi statulu naționalu maghiaru nu cunoșcem: vecinii noștri sunt austriaci și ungari, cari nu sunt numai de naționalitate maghiară, ci germană, slavonă și mai pe susu de tote și de naționalitate română. Gândulu, că frații noștri sunt siliți să cultive pe lângă limba lor maternă și pe cea maghiară, ne pune în opozițiune și în luptă, căci tocmai prin acești e împedecată dezvoltarea liberă a fraților noștri, cari fiindu siliți a învăța o limbă străină nu se pot dezvoltă în limba lor maternă. Unde în justițiă și în administrațiune limba oficială nu e a locuitorilor, acolo nu pōte fi vorba de libertate, și până când Romānul nu va putē să comunice cu judecătorii și funcționarii săi de dincolo românește, până atunci, siguru, va fi imposibilă apropierea dintre Romāni și Maghiari. Până când se luptă frații noștri ca pe sēma lor, limba lor maternă să fiă limba oficială și ca să se pōtă dezvoltă în limba lor propriă, până atunci nu va fi în țera acești (Romānia) unu bărbatu, care să nu fiă gata cu tote mijlocele pormise a-i sprijini... — Frații noștri sunt frații noștri, și cari nu li sunt amici, aceia dovedescu, că nu ținu la amiciția noastră, căci frații noștri sunt mijlocitori naturali între Romānia și Ungaria...“

Necrologu.

† **Ella Măcellariu,**

consiliaru reg. gubernialu în pens., presidentu alu Institutulu de creditu și economii „Albina“, membru fundatoru alu „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, precum și membru ordinaru alu comitetului „Asociațiunii“ dela înființarea ei până în prezentu, deputatu congressionalu și sinodalu, asesoru consistorialu, fostu deputatu dietal, președinte alu comitetului parochialu alu bisericei gr. or. din suburbiulu Iosefinu în Sibiu, membru alu comisiunii comitatense și alu consiliului cetățenescu etc. în alu 71-lea anu alu etății sale, în urma unui morbu repentinu, astăzi la 9 ore dimineața fiindu împărtașitu cu Sfintele Taine, și-a datu nobilulu sufletu în mânilor Creatorului.

Rămășițele pămēntesce ale scumpului și neuitatului decedatū se voru transporta Duminecu în 10/22 Februaru a. c. la 2 ore după amēzi din locuința sa, strada Schewis Nr. 19, în cimiteriulu gr. or. din suburbiulu Iosefinu spre repausu eternu.

Cuprinși de adēncă durere aducemū această tristă scire la cunoștința tuturor consăngenilor, amicilor și cunoscuților decedatului în Domnulu.

Sibiu, 8/20 Februaru, 1891.

Membrii familiei.

DIVERSE.

Corsetu și tuberculoza. Unu medicu italianu demonstră cu cifrele de mai josu, preponderanța casurilor de morțe la femei și atribue acești numai întrebuițării corsetului. Într'unu ținutu alu Italiei, locuitu de aprōpe 7 milioane locuitori între anii 1882—1885 au obvenit la 1000 casuri de morțe, următoarele în urma oftei:

dela 0—1 an, 2.0 bărbați și 2.8 femei
dela 1—5 an, 13.2 „ și 14.1 femei
dela 5—10 an, 73.0 „ și 54.5 femei
dela 10—20 an, 186.6 „ și 299.6 femei
dela 20—40 an, 275.5 „ și 428.7 femei
dela 40—60 an, 107.0 „ și 119.7 femei
peste etatea de 60 an, 20.4 „ și 17.7 femei

Deorece dela etatea de 20—40 de ani se prăpădesce unu numeru multu mai mare de femei, decātu de bărbați, deduce doctorulu italianu, că obiceiulu femeilor dela etatea de mai susu de a se încorseta, este cauza principală a acestei mortalități.

Limba „volapük“. Volapük acești faimosă limbă, care era destinată a deveni universală, pare fără îndoieală a căde în uitare. Dealtmintelea însuși inventatorulu ei a contribuitu multu a grăbi această tristă sorte a operei sale. Voindu

să facă volapükulu, care în originea sa nu era decât o limbă comercială, aptă de a exprima idei literare elu a introdus în ea ore-cari modifițiuni. Acestea însă nu au fostu de locu primite de către „Academia Volapük“. A rezultat o scisiune în urma căreia cauza volapükistă de siguru va suferi Din douăzeci de publicațiuni periodice, cari înainte de asta apăreau în limba Volapük, atât în Europa câtu și în America, cea mai mare parte deja a dispărutu.

Teatrulu germanu în Brașov.

Hamlet renumita tragediă de Shakespeare, care s'a reprezentat Sămbătă seara, a intrunit, ca niciodată, unu publicu forte numerosu. Deși piesa era forte greu de pus în scenă, ea fu jucată peste așteptare bine, așa că publicu a rămasu multămīt. D-lu S. hōntag, ca Hamlet, s'a purtat voinicesce, i-a succesu a și preda rolulu cu totă căldura interpretându sentimentele într'unu modu firescu și convingătoru. Monologurile lui și dialogulu ce l'a avut cu Ophelia au fostu mișcătoare. D-lu Dieffenbacher ca rege și d-ra O'Linch ca regină, au jucat bine, dērolurile lor au fostu de astădată mai puțin potrivite pentru densii. D-lu Ernst Robert, care scie fac bine pe aristocratulu a fostu nemeritu ca Laertes. D-ra Weinwurm și-a datu totă silița în rolulu ei ca Ophelia, care rolu pe câtu s'ar parea de simplu pe atâtu e și de greu, căci fisionomia și gesturile ei trebuie să exprime mai multu, ca ce ar putea exprima prin cuvinte, cu deosebire în scena unde apare ca nebună.—Publiculu a aplaudat desu în decursulu reprezentațiunei și cu deosebire a secerat aplause d-lu Schōntag.

Cununiă. Din Secu ni-se scrie: D-lu teol. abs. *Stefanu Sabo*, fiulu bravulu notaru cercualu din Arghihat, s'a cununat cu d-ra *Regina Farcașu*, fiica protopopulu român de aici. Cununiă s'a sēvirșitu prin el. d-nu Dr. Ioană Popu, profesor și asesoru consistorialu în Gherla. Nanași maru au fostu multu meritatul d-nu Georgiu Popu din Băsești cu amabila d-nă Elena Popu nasc. Maniu. Speranța, ce o avem în bunele simțeminte românești ale tinerilor miri, mă facu să salut cu deosebită bucuriă cununiă lor. — A. M.

Cursulu pieței Brașov

din 28 Februarie a. c. 1891

Spanota românești	Cump.	9 06	Vend.	9 08
Argintu românesc	„	89	„	9 04
Napoleon d'or	„	9 07	„	9 11
Lira turcesc	„	10 80	„	10 85
Imperial	„	9 28	„	9 33
Rebini	„	5 30	„	5 35
Seria. for. c.	„	101	„	—
„	5%	99 50	„	—
Table rusești	„	180	„	181
Carci germane	„	55 50	„	56
„	„	—	„	—

Cursulu la bursa de Viena

din 21 Februarie et. a. 1891.

Leuta de aur 1%	105 15
Leuta de harti 5%	201 05
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	114 75
do argintu	98 50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	113 25
Bonuri rurale ungare	92
Bonuri croato-slavone	104 25
Respăgubirea pentru dijma de vină unguresc	—
Imprumutul cu premiulu unguresc	183
Losurile pentru regularea Tisei și Sagedinului	129
Leuta de harti austriac	91 95
Leuta de argint austriac	91 95
Leuta de aur austriac	110 20
Losuri din 1860	188 50
Acțiunile băncii austro-ungare	988
Acțiunile băncii de creditu ungar	889 50
Acțiunile băncii de creditu austr.	807 50
Salbeni împărătesci	5 41
Napoleon-d'or	9 11
Carci 100 imp. germane	56 50
ondra 10 Livres serlinge	114 75

Proprietaru:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactoru responsabilu interimalu:
Gregoriu Maior.

Nr. 1654—1891.

530,2—1

PUBLICAȚIUNE

referitoare la încasarea taxelor asupra dispensării dela prestarea lucrărilor publice pro 1891.

Conspectele satorirei taxelor asupra dispensării dela prestarea lucrărilor publice satorite pro 1891 pe temeiul preliminarului de spese, aprobat de adunarea congregațiunii comitatense, asupra ținerii în bună stare a șoselelor comunale de pe teritoriul brașovean...

Prețul de dispensare, respective scutire, pentru unu caru cu vite trăgătoare, se satorosece după fiecare vită trăgătoare ou 1 fl. v. a. pe ți; pentru munca ou mâna ou 50 cr. pe ți. Mai departe se dispune:

A. Ca posesorii vitelor trăgătoare să plătescă pentru scutitu după fiecare vită trăgătoare taxa pentru 2 caru cu vite trăgătoare, așader 2 fl. v. a.

B. Posesorii de casu și anume:

a) Posesorii caselor parterre din lemn, după fiecare casu 2 țile delucru ou mâna à 50 cr. așader 1 fl. v. a.

b) Posesorii caselor parterre din cărămidă seu pētră, 3 țile de lucru ou mâna à 50 cr. prin urmare 1 fl. 50 cr.

c) Posesorii caselor din lemn ou unu etagiu, după fiecare casu 3 țile de lucru ou mâna à 50 cr. prin urmare 1 fl. 50.

d) Posesorii caselor din cărămidă seu pētră ou unu etagiu, după fiecare casu 4 țile de lucru ou mâna à 50 cr. prin urmare 2 fl. v. a.

e) Posesorii caselor din cărămidă

seu pētră ou 2 etage după fiecare casu 5 țile de lucru ou mâna à 50 cr., prin urmare 2 fl. 50 cr.

f) Posesorii caselor din cărămidă seu pētră ou 3 etage după fiecare casu 6 țile de lucru ou mâna prin urmare 3 fl.

C. Personele, caru locuesc în case străine, așaderă nu în case proprii, mai departe membrii familiari și țil-rii, de la etatea de 18—60 ani, au de a solvi câte o lēfă țilnică de 50 cr.

Taxele satorite în modulū indicatū au de a se solvi la cassa oficiului orașenescu de dare în rate, la fiecare pātraru de anū.

Prescrierea și încasarea se incepe ou 1 Martie a. c.

Dela solvirea acestorū taxe suntū eliberați:

1. Acei, caru n'au ajunsu etatea de 18 ani și acei caru au trecutū peste etatea de 60 de ani.

2. Femeile în genere, din contra nu suntū eliberați membrii familiari, caru trāescū în căsniciă cu ele seu servitorii.

3. Preoții și învțătorii poporali pentru persona propria.

4. Personele militare și membri lorū familiari.

5. Funcționarii și servitorii de stat, jurisdicționali și comunali pentru persona lorū propria.

6. Organele finanțiare, gendarmeria, acei aflatori în serviciulū liniei ferate și institutelorū de corecțiune seu penitențiare, pădurarii și păzitorii de câmpū pentru persoanele lor.

7. După toți caii erariali nu este de a se solvi taxa de scutitu.

Brașovū, 7 Februarie 1891.

Magistratulū orașenescu.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potū cumpēra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulū abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni 3 fl. —
Pe șese luni 6 fl. —
Pe unu anū 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni 10 fr.
Pe șese luni 20 fr.
Pe unu anū 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anū 2 fl. —
Pe șese luni 1 fl. —
Pe trei luni 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anū 8 franci.
Pe șese luni 4 franci.
Pe trei luni 2 franci.

Abonamentele se facū mai ușorū și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, caru se vorū abona din nou, să binevoiēscă a scrie adresa lāmuritū și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersulū trenurilorū

pe liniile orientale ale căii ferate de statū r. a. valabilū din 1 Octomvre 1890.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapesta, Predealu, B.-Pesta, Aradū, Teiuș, Copsa-micā, Sibiliu, etc. Includes columns for train types, departure times, and arrival times.